

Sygnatura akt VI Ka 179/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **28 kwietnia 2015** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Marcin Mierz

Protokolant Marzena Mocek

przy udziale -

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2015 r.

sprawy **M. S.** ur. (...) w R.,

syna T. i E.

obwinionego z art. 124§1 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 17 września 2014 r. sygnatura akt IX W 268/14

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gliwicach.

Sygn. akt VI Ka 179/15

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 28 kwietnia 2015 roku

Apelacja osobista obwinionego M. S. od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 17 września 2014 roku (sygn. akt IX W 268/14), którym to wyrokiem obwiniony uznany został za winnego popełnienia zarzuconego mu wykroczenia z art. 124 § 1 k.w. okazała się zasadna o tyle, że w jej efekcie konieczne stało się uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania.

Do uchylenia zaskarżonego wyroku dojść musiało z uwagi na niewyjaśnienie przez Sąd Rejonowy istotnych okoliczności sprawy. W sprawie niniejszej jedynym w istocie dowodem potwierdzającym tezę wniosku o ukaranie pozostawało złożone w toku czynności wyjaśniających oświadczenie obwinionego, który nie składając wyjaśnień przyznał się do popełnienia zarzuconego jego osobie wykroczenia. Treść protokołu jego przesłuchania pozostaje nietypowa o tyle, że wynika z niej, iż składając wyjaśnienia obwiniony przytoczył opis zarzuconego mu czynu (zarzut przedstawiono na poprzedniej stronie protokołu, co obwiniony potwierdził podpisem), po czym oświadczył, że przyznaje się do jego popełnienia. Oświadczenie to nie zostało poparte wyjaśnieniami w których zaprezentowałby obwiniony sposób dokonania czynu, okoliczności jego popełnienia, czy też motywację mu towarzyszącą. Choć faktycznie nie złożył obwiniony wyjaśnień, w protokole tym brak jest jego oświadczenia o odmowie ich składania. Jak wynika z treści pisemnych motywów zaskarżonego orzeczenia, poza tym oświadczeniem obwinionego dowodem jego sprawstwa pozostawać miały zdaniem Sądu Rejonowego zeznania funkcjonariusza policji, z których wynika, iż

przybyli na miejsce zdarzenia funkcjonariusze policji w oparciu o rozmowy z sąsiadami ustalili, iż sprawcą zniszczenia szyby w drzwiach wejściowych do klatki schodowej pozostaje obwiniony. Wartość dowodowa zeznania świadka ograniczającego się do takiego stwierdzenia pozostaje znikoma i samodzielnie w żadnym wypadku nie może stanowić dowodu winy obwinionego. Rzecz jednak w tym, że jedyny z dowodów mogących stanowić podstawę uznania winy obwinionego, a to jego wyjaśnienia zostały, jeszcze zanim Sąd Rejonowy w składzie wydającym zaskarżone orzeczenie przystąpił do rozpoznania sprawy, w istocie odwołane przez obwinionego, który w sprzeciwie od wyroku nakazowego wyraził stanowisko przeczące jego oświadczeniu o przyznaniu się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Poprzez stanowisko obwinionego wyrażone w jego sprzeciwie obwiniony podważył jedyny mogący stanowić podstawę wydania wyroku skazującego dowód w postaci oświadczenia zawartego w protokole przesłuchania obwinionego. Sytuacja taka nakładała na Sąd Rejonowy obowiązek podjęcia czynności zmierzających do uzyskania od obwinionego stanowiska w przedmiocie złożonego przez niego w toku czynności wyjaśniających oświadczenia, w szczególności odniesienia się do jego treści, jak również oświadczenia, czy potwierdza obwiniony owo przyznanie się do zarzucanego wykroczenia, a jeśli nie to dlaczego oraz z jakich powodów w toku czynności wyjaśniających złożył oświadczenie odmiennej treści. W tych warunkach przeprowadzenie rozprawy pod nieobecność obwinionego bez jego wezwania w celu uzyskania jego stanowiska w powyższej kwestii pozostawało uchybieniem Sądu Rejonowego, który jak już wspomniano, poza oświadczeniem obwinionego odwołanym następnie w sprzeciwie nie dysponował w istocie żadnym innym dowodem winy obwinionego mogącym podważyć jego aktualne twierdzenie o nieprzyznawaniu się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia.

Warto jeszcze uwagę zwrócić na okoliczność, całe postępowanie dowodowe poprzedzające wyrokowanie w niniejszej sprawie przeprowadzone zostało w toku jednej rozprawy, która odbyła się pod nieobecność obwinionego w oparciu o przepis art. 71 § 4 k.p.k. zastosowany przez Sąd Rejonowy. Niezależnie od tego, że z powodów opisanych już w niniejszym uzasadnieniu, a związanych z aktualnym stanowiskiem obwinionego w kwestii jego sprawstwa powinien sąd uznać jego obecność na rozprawie za obowiązkową, w realiach niniejszej sprawy brak było warunków do prowadzenia rozprawy pod nieobecność obwinionego w oparciu o ten przepis. Jak wynika z uzyskanych przez sąd odwoławczy informacji, od dnia 22 sierpnia 2014 roku obwiniony pozbawiony jest wolności w innej sprawie. Jego niestawiennictwo na rozprawie stanowi konsekwencję tej okoliczności, przez co trudno uznać je za nieusprawiedliwione. Nieusprawiedliwiona nieobecność obwinionego na rozprawie stanowi z kolei jedną z podstawowych przesłanek stosowania przepisu art. 71 § 4 k.p.w. w oparciu o który doszło do przeprowadzenia rozprawy pod nieobecność obwinionego.

W tych warunkach konieczne stało się uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. Ponownie przeprowadzając postępowanie Sąd Rejonowy dążył będzie do przesłuchania obwinionego na rozprawie. Uzyska od niego aktualne stanowisko w przedmiocie postawionego mu zarzutu. W przypadku gdyby pozostawało ono różne od jego oświadczenia złożonego w toku czynności wyjaśniających będzie sąd dążył do wyjaśnienia owej sprzeczności w szczególności poprzez uzyskanie od obwinionego informacji o przyczynie odmienności aktualnego stanowiska obwinionego oraz powodach przyznania się przez niego w toku czynności wyjaśniających do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnienia obwinionego podda sąd następnie ocenie, uwzględniając także treść sprzeciwu i apelacji obwinionego. Rozważy Sąd Rejonowy, czy nie będzie pozostawać konieczne w realiach niniejszej sprawy ustalenie osób w oparciu o informacje których funkcjonariusze policji przybyli do miejsca zdarzenia ustalili, że to obwiniony wybił szybę o której mowa w zarzucie wniosku o ukaranie, a następnie przesłuchanie osób tych w charakterze świadków. Dowodem winy obwinionego nie może pozostawać stwierdzenie świadka, że funkcjonariusze policji ustalili, iż sprawcą czynu jest obwiniony. Zwróci Sąd Rejonowy także uwagę na kwestię żądania ukarania sprawcy, które to żądanie w niniejszej sprawie złożone zostało przez pracownika spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w G., która pozostaje spółką prawa handlowego. Rozważy sąd, czy spółka ta mieści się w kategorii instytucji społecznych lub samorządowych o których mowa w art. 30 § 1 k.p.w..